

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 41 0 K 091431 24 Kž 2
Zenica, 20.12.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Zenici, u vijeću sastavljenom od sudije Tešnjak Nermina, kao predsjednika vijeća, te sudija Maličbegović Enesa i Bajramović-Softić Amele, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Telalović Jele, u krivičnom predmetu protiv optužene Koso Amile, zbog krivičnog djela zloupotrebe položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH i krivičnog djela krivotvorenja isprave iz člana 289. stav 1. KZ FBiH, povodom žalbe Kantonalnog tužilaštva Zenica broj T 04 0 KTPOŽ 0046497 24 od 30.07.2024. godine, izjavljene protiv presude Općinskog suda u Visokom, broj: 41 0 K 091431 24 K 2 od 28.06.2024. godine, u sjednici održanoj dana, 20.12.2024. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Odbija se žalba Kantonalnog tužilaštva Zenica kao neosnovana, te se potvrđuje presuda Općinskog suda u Visokom, broj: 41 0 K 091431 24 K 2 od 28.06.2024. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Visokom, broj: 41 0 K 091431 24 K 2 od 28.06.2024. godine, optužena Koso Amila je oslobođena od optužbe da je počinila krivično djelo zloupotrebe položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH i krivičnog djela krivotvorenja službene isprave iz člana 289. stav 1. KZ FBiH, a na osnovu člana 299. tačka c) ZKP FBiH. Prvostepenom presudom je odlučeno da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava, a na osnovu člana 203. stav 1. KZ FBiH.

Protiv prvostepene presude Kantonalno tužilaštvo Zenica je izjavilo žalbu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

U odgovoru na žalbu braniteljica optužene Sirčo Emina, advokatica iz Visokog, je predložila da se žalba tužilaštva odbije kao neosnovana, te da se potvrdi prvostepena presuda.

Ovaj sud je razmotrio izjavljenu žalbu tužilaštvu izjavljenu protiv prvostepene presude, pa je nakon održane javne sjednice, te uvida u cjelokupan krivični spis, odlučeno kao u izreci, a iz sljedećih razloga:

Tužilaštvo smatra da je prvostepeni sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, te da presuda ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama. U žalbi se navodi da je prvostepeni sud imao dovoljno dokaza da optuženu oglasi krivom za djela za koja se tereti. Prema podnosiocu žalbe izvršen je pravilan opis krivičnih djela, te se iz opisa jasno vidi koji se blanketni propis stavlja na teret optuženoj Koso Amili. Tužilaštvo ističe da u konkretnom predmetu nije sporan ni način počinjenja krivičnih djela, niti posljedica. U optužnici je navedeno da je optužena kršeći blanketni

propis pribavila J. I. korist u vidu zapošljavanja u Javnu ustanovu Centar za kulturu, sport i informisanje Visoko, a bez provođenja propisane procedure zapošljavanja, a na radno mjesto koje nije bilo predviđeno Pravilnikom Javne ustanove. Pored toga, žalbom se osporava i odluka prvostepenog suda, a kada je u pitanju umišljaj optužene, kako za jedno, tako i za drugo krivično djelo, jer tužilaštvo smatra da dokazi koji su provedeni na glavnom pretresu od strane optužbe, nedvosmisleno potvrđuju umišljajno postupanje Koso Amile. Isto tako, pogrešan je zaključak da je optužena imala puno povjerenje i odanost u sekretara, a s obzirom da je ista odgovorna za zakonito postupanje, te izdavanje zakonitih dokumenata, sa podacima koji odgovaraju službenim evidencijama. Tužilaštvo u žalbi navodi i određene presude Kantonalnog suda u Zenici, u kojima je utvrđena krivična odgovornost određenih osoba, a upravo zbog toga što su isti bili obavezni kao nositelji određenih funkcija, odnosno dužnosti, postupati u skladu sa zakonom.

Ovaj sud je pregledao pobijanu presudu, nakon čega je zaključeno da prvostepeni sud nije načinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, jer presuda sadrži sve razloge o odlučnim činjenicama, te tačno određenje suda, a koje se odnosi na primjenu člana 299. tačka c) ZKP FBiH.

Iskazi svjedoka T. Z., J. I. i M. N. su u saglasnosti sa materijalnim dokazima u spisu i činjenicama koje predstavljaju odlučne činjenice za ovaj predmet, a to jeste: da je J. I. primljena na određeno vrijeme prema članu 7. Uredbe o postupku prijema u radni odnos u javnom sektoru ZDK broj: 8/19 (koja je bila važeća u vrijeme iz optužnice) na 120. dana, te da je ista istekom Ugovora napustila JU, da je J. I. diplomirani žurnalista, sa 13 godina radnog staža u JP RTV Visoko i Avaz Roto Press, da je radila na poslovima radijskog i televizijskog novinara i voditelja i urednika informativnog programa TV Visoko, dakle ista je imala ispunjene sve opće i posebne uslove za posao koji je tada obavljala u JU, da je knjigovođa JU, koji za JU radi od 2018. godine imao problem s prijavama Ugovora za J. I. u pogledu da radna mjesta previđena Pravilnikom JU nisu u skladu sa Poreznim šifarnikom FBiH, te da je obavještavao sekretara Č. N. sa njenom prijavom, te da je zbog toga sa istom morao biti zaključen Anex Ugovora o radu, a kasnije nakon inspekcijskog nadzora od dana 09.03.2021. godine, da je morao biti ponovno sačinjen Ugovor o radu sa J. I., da je M. N., kao Kantonalna inspektorica dana 09.03.2021. godine obavljala inspekcijski nadzor u JU, te da je uočila nepravilnost u vezi Ugovora s J. I., te da je usmeno upozorila optuženu na to i da je optužena sutradan, tj. 10.03.2021. godine tu grešku ispravila i o tome obavijestila navedenog svjedoka,

Optužena je dana 24.01.2021. godine (dan nakon zaključenja ugovora sa starim zaposlenicima), osim što je zaključila Ugovor o radu sa J. I. istog dana je zaključila sa B. S. Ugovor o radu na određeno vrijeme broj: 01/1 – 66/21 od 25.01.2021. godine, koji je po broju protokola očigledno odmah nakon Ugovora o radu na određeno vrijeme sa J. I. (broj ugovore sa J. I.: 01/1 – 65/21 od 25.01.2021. godine), a oba radnika, tj. B. S. i J. I. nisu od ranije bili uposlenici JU.

Optužena se tačno kretala u granicama svojih ovlasti, ne pribavljajući korist sebi ili drugom, nenanošenju štete drugom ili težoj povredi drugog, već isključivo štiteći interes Javne Ustanove, zastupajući i predstavljajući Ustanovu bez ograničenja ovlaštenja, s obzirom da se radilo o hitnosti.

Svjedokinja Č. N., poslovni sekretar JU, zaposlena je u JU od 01.06.2018. godine, je izjavila da je ranije radila u JP RTV Visoko i to na mjestu sekretara izvršioca poslova, te da od 2018. godine u JU obavlja administrativne poslove, pripremanje dokumentacije, izdavanje Rješenja za godišnji odmor i druge pravne akte, vršila komunikaciju sa licima koja su zaposlena u JU, kao i sa trećim licima van ustanove, izdavala fakture, radila na prijemnoj i odlaznoj pošti, vršila obračun marketinga usluga, izdavanje prostorija i slično. Poznato joj je da su svi zaposlenici

imali ugovor na određeno vrijeme, te da su se ugovori produžavali, te da su početkom 2021. godine svima isticali ugovori, da je većina radnika JU osim 5. uposlenika koji su imali ugovore za stalno, te da s tim radnicima JU nije mogla funkcionisati sa svim djelatnostima koje ima. Svjedokinja je izjavila da je ona sačinila Uvjerenje (iz tačke II optužnice) J. I., da je bio objavljen konkurs 23.04.2021. godine, da su svi uposlenici tražili Uvjerenje o radnom stažu da bi isti priložili na konkursu, te da je na osnovu zahtjeva J. I. postupala i isto Uvjerenje ona sačinila, da joj je jako žao, da nije znala da je to greška i da je nakon podizanja optužnice protiv optužene uočila tu grešku jer je mislila da je bitno naglasiti da je J. I. radila od 25.01.2021. godine pa sve do izdavanja uvjerenja, nije postojala namjera, te da se to uvjerenje na konkursu nije ni razmatralo. Dalje je izjavila da optužena nije vršila nikakav pritisak i da je ona –Č. N. to izradila i pečatila, te da je optužena imala puno povjerenje u nju, da je nije provjeravala ni u pogledu tog Uvjerenja, ni ostalih Uvjerenja koje je ovaj svjedokinja sačinila isti dan i da se radi o očiglednoj greški.

U navedenom Uvjerenju nisu razvrstana radna mjesta koja je imenovana obavljala, već je samo navedeno posljednje radno mjesto. Optužena je potpisala navedeno Uvjerenje, s obzirom da je na to obavezuje član 30. Pravilnika, ali u članu 14. tačka 4. Pravilnika definisani su poslovi sekretara. Sekretar formira i čuva arhivu Ustanove, priprema svu potrebnu finansijsku i knjigovodstvenu dokumentaciju, odgovara za tačnost i ispravnost iste.

S tim u vezi, optužena nije mogla znati šta se sve nalazi u jednom personalnom dosijeu, niti joj je dužnost da to zna, te koja su to sva radna mjesta trebala, a nisu navedena u Uvjerenju. Odlukom Upravnog odbora o raspisivanju javnog oglasa za prijem u radni odnos broj: 01/3-17/21 od 22.04.2021. godine potvrđena je činjenica da nije raspisano niti sistematizirano radno mjesto Menadžer za kulturu i sport, te se time isključuje umišljaj optužene za unošenje neistinitih podataka.

S obzirom da konkursna komisija uopšte nije uzimala u obzir, niti upotrijebila navedeno Uvjerenje, da optužena nije raspisala radno mjesto Menadžera za kulturu i sport na javnom oglasu, da ono uopšte ne postoji u Pravilniku o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta javne ustanove broj: 01/1-188/21 od 21.04.2021. godine, te da se imenovana prijavila isključivo za radna mjesta Rukovodilac Sektora za informisanje i Novinar, proizilazi da se radi o greški iz nehata svjedokinje Č. N. tada na radnom mjestu Sekretara izvršnih poslova, a ne svjesnoj izradi i potpisivanju lažne službene isprave optužene unoseći neistinite podatke na istu, jer optužena nije istu izradila već tog dana potpisala sa svim drugim Uvjerenjima što potvrđuje Kopija knjige protokola na dan 28.04.2021. godine, gdje je evidentno da je na navedeni datum sekretar-izvršilac poslova napravila veći broj uvjerenja/potvrda, te da se radi o greški bez namjere, što je i sama svjedokinja potvrdila da je ona izradila, ovjerila i odnijela na potpis optuženoj. J. I. nije zaposlena na osnovu tog Uvjerenja. Uvjerenje nije nigdje iskorišteno, te je taj dan izdato više od 15 Uvjerenja za sve zaposlenike koji su radili po Ugovoru, a željeli su se prijaviti na Javni oglas.

Optužena nije sačinila predmetno Uvjerenje, imala je puno povjerenje i odanost u sekretara, do podizanja optužnice nije znala da je u Uvjerenju grešku unijela sekretar, kao i da je navedeno u Uvjerenju greška, da takvo Uvjerenje nije stavljeno u pravni promet odnosno nije upotrijebljeno niti razmatrano pri odlučivanju o izboru J. I., a što je potvrdila svjedok sekretar JU Č. N..

S tim u vezi, kod optužene nije dokazan umišljaj da počini krivično djelo, jer se očigledno radi o nenamjernoj greški.

Prvostepeni sud je pravilno zaključio da u konkretnom predmetu nije dokazano izvršenje krivičnih djela od strane optužene, zbog čega je ispravno primijenjena odredba člana 299. tačka c) ZKP FBiH. U pobijanoj presudi dati su jasni razlozi kojima se rukovodio prvostepeni sud kod

donošenja oslobađajuće presude, obrazložena su pitanja koja se vežu za posljedicu počinjenih krivičnih djela, kao i umišljaj optužene i to obrazloženje prvostepenog suda u cijelosti prihvata i ovaj sud.

S obzirom da ovaj sud u potpunosti prihvata obrazloženje kada je u pitanju oslobađajuća presuda, nepotrebno je ponovo davati obrazloženje, a koje se odnosi na oslobađajuću presudu, te je stav prvostepenog suda u tom pogledu.

Dakle, prvostepeni sud je pravilno zaključio da u konkretnom predmetu, izvan razumne sumnje, nije dokazano izvršenje krivičnih djela od strane optužene, te kako ni žalba tužilaštva nije dovela u pitanje primjenu člana 299. tačka c) ZKP FBiH, valjalo je odlučiti kao u izreci, a shodno članu 328. ZKP FBiH.

Zapisničarka

Predsjednik vijeća

Telalović Jela

Tešnjak Nermin